Projekt zaliczeniowy – Modelowanie w naukach o Ziemi 2022 Jan Skwarczeński, Damian Siemieniec

1. Wprowadzenie

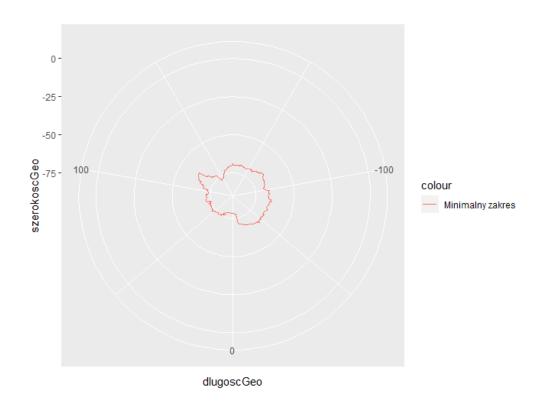
Celem sprawozdania było opracowanie danych zawierających zasięg lodu morskiego wokół Antarktydy dla wszystkich długości geograficznych na przestrzeni lat 1978 - 2008. Analiza polegała na narysowaniu konturu przedstawiającego minimalny zasięg lody w analizowanym okresie dla wszystkich kątów. Następnie znaleziono model matematyczny zasięgu lodu dla wszystkich kątów. Dodatkowo należało zaproponować model zasięgu lodu biorąc pod uwagę wszystkie dane na raz. Wyniki zostały przestawione na animacji.

2. Wykonanie

- a) Pierwszym krokiem było ustawienie domyślnego folderu w którym były wykonywane obliczenia, w celu zachowania porządku w plikach.
   Następnie zostały załadowane biblioteki:
  - matrixStats biblioteka zawierająca funkcje do działań na macierzach;
  - ggplot2 biblioteka umożliwiająca zobrazowanie wyników na wykresach;
  - animation biblioteka umożliwiająca tworzenie animacji.

b) Następnie dane zostały przekształcone do postaci macierzowej, pomijając pierwszą kolumnę zawierającą daty. Dzięki funkcji colMins zostały znalezione wartości minimalne dla każdego z kątów, które zostały zapisane pod osobną zmienną. Zmienna dlugosc to wektor przechowujący kąty długości. Kolejno dane zostały złączone w jednej ramce danych. Rezultat został przedstawiony na wykresie korzystając z funkcji ggplot. Dzięki +coord_plar() klasyczny wykres został zaokrąglony obrazując minimalny zakres Antarktydy.

Rysunek 2: Kod część 2

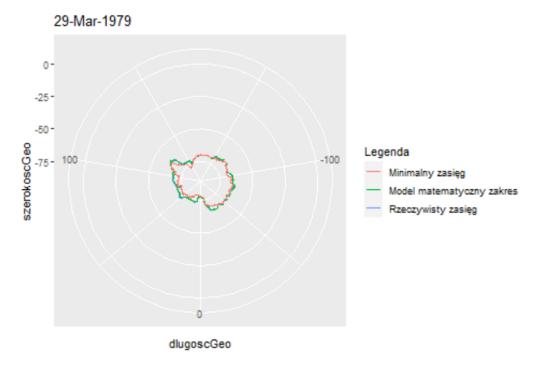

Rysunek 3: Minimalny zakres lodu

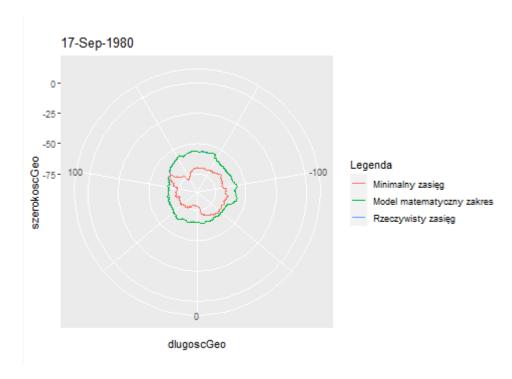
c) Kolejną częścią było stworzenie animacji przestawiającej rzeczywisty zasięg oraz ten wygenerowany dzięki modelowi matematycznemu. Dodatkowo został dodany minimalny zakres lodu. Początkowo zostały stworzone dwie zmienne pomocnicze *i* oraz *j*. Następnie został zainicjalizowany pasek postępu. Do stworzenie animacji skorzystano z pętli while. Została stworzona ramka danych przechowująca wartości zależne od iteratora pętli. Kolejno za pomocą funkcji trygonometrycznych sin i cos tworzymy model matematyczny. Następnie przetwarzamy dane funkcja lm oraz przewidujemy następne dane dzięki funkcji *predict*. Wynik zostaje zapisany do ramki danych po czym jest wyświetlany tak jak miało to miejsce w podpunkcie *b*. Interwał animacji wynosi 0,1.

```
| Section | Sect
```

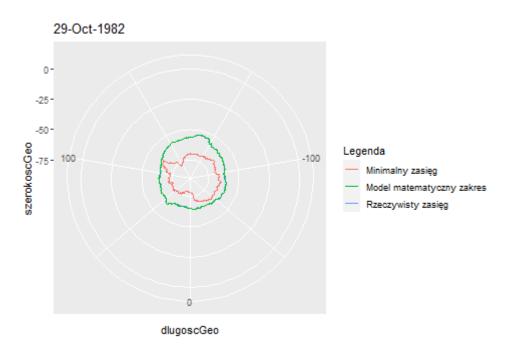
Rysunek 4: Kod część 3

Rysunek 5: Przykładowa klatka animacji 29 Marca 1979

Rysunek 6: Przykładowa klatka animacji dla 17 września 1980

Rysunek 7: Przykładowa klatka animacji dla 29 października 1982

3. Wnioski

Wygenerowany model matematyczny stosunkowo dokładnie pokrywa się z rzeczywistym zasięgiem lodowca na Antarktydzie. Największe problemy występują podczas szybkich i dużych zmian w rzeczywistym zasięgu. Najprawdopodobniej wynika to z faktu, że przygotowany przez nas model jest stosunkowo prosty, i opiera się na niewielu czynnikach.